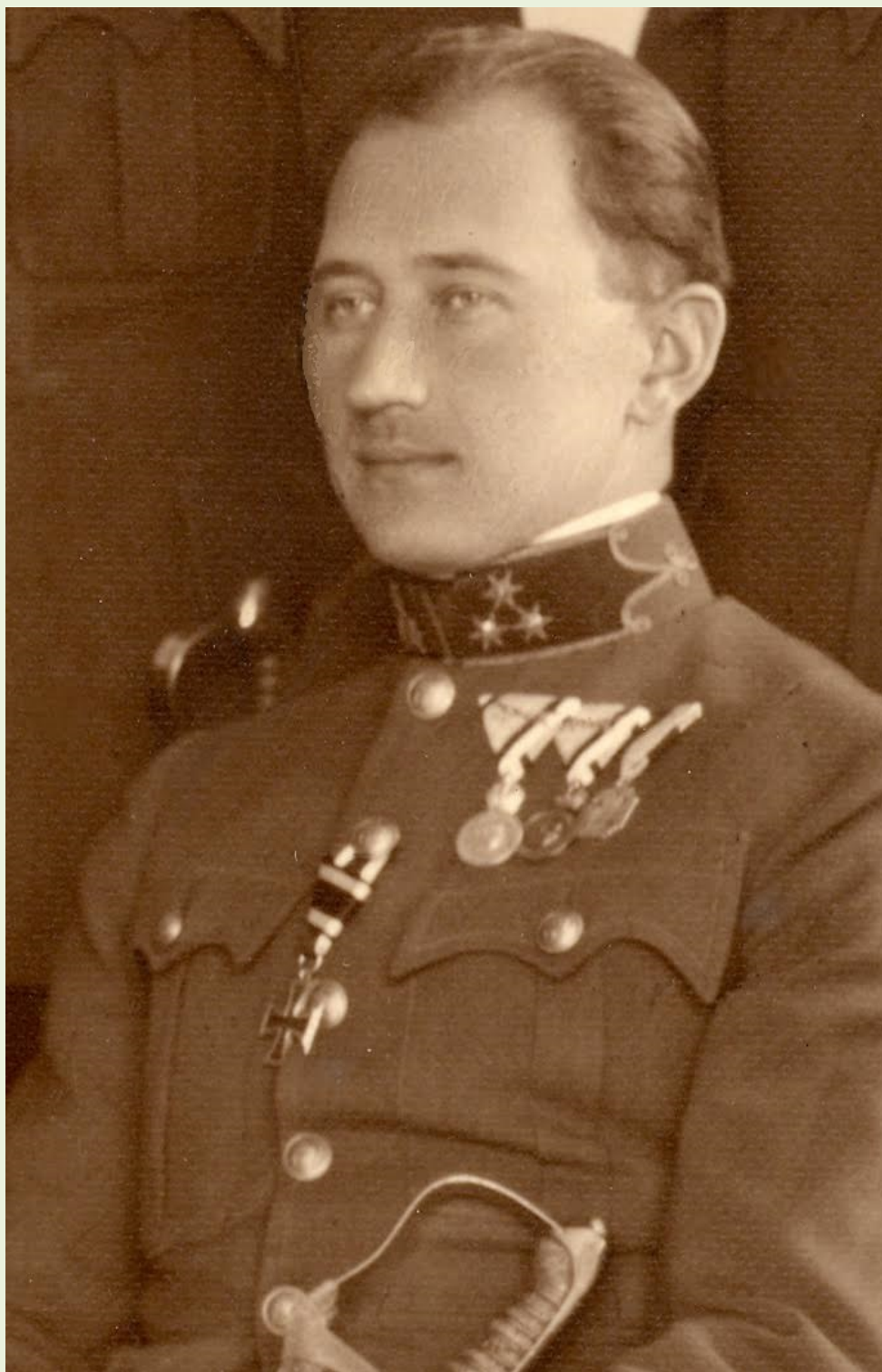

Ágoston István csendőr alezredes

Ágoston István csendőr százados korában.

Született: Szekszárd, 1896.05.18.

Édesapja: Ágoston István törvényszéki bíró, táblabíró, végül az ítélő tanács elnöke (szül. Görbő, 1848. Meghalt: Szekszárd, 1910). Édesanyja: Petrács Anna (meghalt 1925)

Testvérei Erzsébet és Károly

1929-ben feleségül vette Szy Líviát (szül. Budapest, 1909. 12. 11. , meghalt: Genf, 1998. 03. 06.)

Szy Géza csendőr ezredes lányát. Két gyermekük született István (1930-1988) és Mária (1933-2012).

Meghalt: Budapest, 1978. 12. 10.

Az adatokat Kerky Emese, Maczky László csendőr százados leánya szolgáltatta, a tulajdonában fennmaradt alábbi kézírásos önéletrajz töredékekkel együtt (melyből a már nem-olvasható vagy személyes vonatkozású részek ki vannak hagyva). Ágoston István felesége Maczky László feleségének unokatestvére volt.

Szombathely 1927. Ágoston István és Szy Lívia eljegyzésekor.
Balról állnak: Szy Tibor repülőztiszt, Szy Lívia, Ágoston István. Ülnek Szy Gézáné Kolossváry Janka, Szy Géza csendőr ezredes, Szy Géza orvos.

Beosztásai (Zsebkönyvek alapján):

1920. csendőr szolgálata kezdete

1925 főhadnagy, Miskolci VII. csendőrkerület 11. Szárny (Abaujszántó) parancsnok

1925.05.01. századosi rangra lép elő

1926-28 százados, Miskolci VII. csendőrkerület 11. Szárny (Abaujszántó) parancsnok

1929 százados, Szombathelyi III. csendőrkerület törzs előadó tiszt

1930-36. százados, majd 1937. őrnagy, Székesfehérvári II. csendőrkerület 5. szárny (Pápa) parancsnoka
1938-39. őrnagy, Szombathelyi III. csendőrkerület törzs előadó tiszt
1940 őrnagy, Pécsi IV. csendőrkerület Kaposvári osztály parancsnok helyettese (parancsnoki pozíció betöltetlen)
1940.05.01. alezredessé lép elő
1942-43. Szombathelyi III. csendőrkerület Zalaegerszegi osztály parancsnoka
1943. nyugdíjazását kéri

Kitüntetései (Zsebkönyvek alapján):

Ezüst katonai érdemérem a katonai érdemkereszt szalagján
Bronz katonai érdemérem a katonai érdemkereszt szalagján
Károly csapatkereszt
Osztrák háborús emlékérem kardokkal
Bolgár háborús emlékérem
III. osztályú tiszti katonai szolgálati jel
Erdélyi emlékérem
Háborús emlékérem
II. o. N.v.k.

“Az elemi magánintézetben, az érettségit pótvizsgán szereztem meg. Tizennyolc éves koromban 1914-ben a felvételi vizsga eredményeként a Ludovika Akadémiára felvettek. Az első világháború miatt az Akadémia csak egy éves volt. Ezt közepesen végeztem el. 1915. VIII. 20-án hadnaggyá avattak és a beszercebányai 16. h. gyalogezredhez osztottak be.

1915-ben már az orosz, 1917-ben a román és 1918-ban olasz fronton mint sz.pk., és a főhadnagyi előléptetésem után sokszor mint zlj.pk. is harctéri szolgálatot teljesítettem. Négy vagy öt kitüntetésem volt. 1918 őszén az olaszok a visszavonulásunk közben Bóczen közelében az egész hadosztályt elfogták. 1918 novemberében megkaptam a spanyol náthát és súlyos tüdőgyulladással a veronai kórházban egy hónapig feküdtem.

Az olasz fogságból 1919 őszén kerültem haza. Az olasz nyelvet akkor folyékonyan beszéltem. Itthon a székesfehérvári ezred(?) parancsnoksághoz parancsőr-tiszti minőségben osztottak be. Innen 1920-ban az egy éves autós tiszti tanfolyam sikeres elvégzése után az autós csapathoz Kaposvárra helyeztek. Az autós csapatot a vonat osztályhoz csatolták, engem pedig 1923-ban a csendőr tanfolyamba vezényeltek. Az egy és fél éves tanfolyamot és utána a lovastiszti tanfolyamot igen jó eredménnyel végeztem el. 1935-ben mint százados a törzstiszti tanfolyamon is igen jó eredményt értem el. Utána őrnaggyá, majd az 1930-as évek végén alezredessé léptettek elő.

...1943-ban saját kérelmemre Budapestre nyugállományba helyeztek. Ez talán az életemet mentette meg, mert az örült hitleri uralom Magyarországon a csendőrséget az uralmának meghosszabbítására a legerősebb mértékben kihasználta. Az u.n. felszabadulás után igen sok csendőrtiszt nyugatra menekült. Akik itthon maradtak, azokat az újra megalakult népi proletár bíróság legnagyobb részt felakasztotta. A nyugdíjazásom következménye a családi életem gyökeres megromlása lett. A nyugdíjamat 1944-ben beszüntették és 1951-ben a családommal együtt Berettyószentmártonba kitelepítettek. Ott igen erős fizikai munkát végeztem. A kitelepítést 1953-ban feloldották. Budapestre visszajöhettünk. Attól fogva különváltan éltem. Az összes Budapesten maradt igen sok értékes ingóságainkat a kommunisták, házmester, szomszéd, stb.

széthordták. Én a Vízügyi Építőipari Vállalatnál mint segédmunkás helyezkedhettem el. A vállalat révén a régi Aréna úti u.n. szegényházban kaptam elhelyezést. 1956-ban gyermekeim disszidáltak. 1957-ben közös megegyezéssel elváltunk.

...1962-ig, vagyis 66 éves koromig erősen dolgoztam. 1963-ban öregségi nyugdíjjal (500 Ft.) nyugdíjaztak. Azóta itt élek egymagamban. Nem vagyok hontalan és a könnyorületesség keserű kenyerét sem kell enni. Magyar vagyok. Itt születtem és itt is akarok megpihenni.

István fiamnak (szül. 1930) a kőszegi katonai alreálban kétsávós gombos kitüntetése volt. 1956 után Genfben a közgazdasági egyetemet 3 év helyett két év alatt elvégezte és doktorált. Doktori disszertációját több ezer példányban kinyomtatták. 5 nyelven beszél. Az ENSZ-ben vezető állása van.

Mária lányom (szül. 1933) családjával Ausztráliába disszidált. Egy magyar gyáros konfekció üzemében volt tervező szabász. 1967 óta bátya közbenjárásával szintén Genfben él és egy ruhaszalomban tervező szabásként dolgozik.

Budapest, 1975. május 15-én

Ágoston ny. áll. alezredes”

Ágoston Istvánné (szül. Szy Lvia) gyermekeikkel, Máriával és Istvánnal, cc. 1941.
(férje és apja csendőrvolta miattiszენvedéseit lásd Szy Géza ezredes életrajzában)

**Ágoston István (1965) és gyermekei,
dr. Ágoston István (1978),
Ágoston Mária (Dánosné, 1967).**

